

IFJÚSÁGI HÍRNÖK

2009. július - szeptember

Isten gyógyszere

a bűnre

Tartalomból:

▶ Rád lehet-e bízni a „kincseket”? ▶ Adoniram & Ann ▶ Laodicea divatja

RÁD LEHET-E BÍZNI A „KINCSEKET”?

Írta: Paul Balbach

„**S**zínaranyért meg nem szerezhető, ára ezüsttel meg nem fizethető. Nem mérhető össze Ofir aranyával, nem drága onikszzsal, sem zafírral. Nem ér fel vele az arany és gyémánt, aranyedényekért be nem cserélhető. Korall és kristály elmlitni sem való; a bölcsesség ára drágább a gyöngyöknél.” (Jób 28:15-18)

„Van arany és drágagyöngyök sokasága; de drága szer a tudományval teljes ajak.” (Példabeszédek 20:15)

A bölcsesség és a tudomány borzasztóan értékes. Ha az ember a maga valóságában tudja nézni a dolgokat, az élet bármely területén, akkor képes arra, hogy meggazdagodjon – esetleg, hogy egy jobb minőségű életet élhessen. Ez az alapelv természetesen az élet általánosságában értendő... Mennyivel igazabb ez, ha az örökkévalóságra vonatkoztatjuk?

Az örökéletet nem tudjuk elnyerni; az Isten ajándéka. A drágaköveket magába foglalja az örökérvényű dolgok cselekedete, nem pedig merő földi kincsekhez való ragaszkodás – az igazság ezen felbecsülhetetlen gyöngyszemét a világtörténelem néhány erre alkalmas emberre őrizte meg.

Mik ezek a kincsek? Rád lehet-e bízni őket, hogy biztonságban legyenek? Alkalmas vagyok erre a munkára? Milyen dolgok szükségesek ehhez feltétlenül?

Sok egyház létezik ma és mind a Isten választott népének tartja magát, a mennyei szent igazságokkal felruházva...

Valóban Isten egyháza mind, akik vallják és hiszik, hogy ők azok? A világegyetem Teremtője tényleg rájuk bízta az igazság drága kincseit?

Istennek egy egyháza van, vagy sok? Honnan tudhatjuk meg ezt?

A Szentírásban megtaláljuk a választ: „Egy a test és egy a Lélek... Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség.” (Efézus 4:4.5)

Egy test

Az ihletés igéje azt mondja, hogy egy a test, egy a hit. Ez jelent valami többet is, mint ahogy általában az ismeretes.

A Szentírásan keresztül láthatjuk, hogy Istennek mindig van egy választott népe. Nem mindenki az Övé, aki Hozzá fordul. Krisztus azt mondja, hogy sokan vannak a hivatalosak, de kevesen a választottak. (Máté 20:16)

Krisztus hamarosan sokaknak ezt mondja majd: „jőjjetek én hozzám” (Máté 11:28; 16:24; Márk 1:17; János 7:37 és így tovább), míg másoknak így szól: „távozzatok tőlem” (Máté 7:23; 25:41). A „jőjjetek” és a „távozzatok” jelenti a válogatást.

Szétválasztás

A történelem során sok szétválasztás történt. Mindig azok vannak kisebbségben, akik Istent követik, és ha elválasztás van, akkor mindig a kisebbség marad meg.

Például Noé és családja külön lett választva a romlottságtól és

azoktól akik romlottak voltak. „Tekinte azért Isten a földre... meg vala romolva... minden test megrontotta vala az ő útát a földön.” (1.Mózes 6:12)

Volt-e valaki, aki hűséges volt Istenhez? Maradt valaki?

Igen, „Noé igaz, tökéletes férfiú vala a vele egykoriak között. Istennel jár vala Noé.” (1.Mózes 6:9)

„Monda azért Isten Noénak: Minden testnek vége elérkezett... elvesztem őket.” (1.Mózes 6:13)

A vízözön előtt Isten elkülönítette Noét és családját a többiekől. Így menekülhettek meg.

„Monda az Úr Noénak: Menj be te, és egész házaodépe a bárkába: mert téged láttalak igaznak előttem ebben a nemzedékben.” (1.Mózes 7:1)

„Cselekedék azért Noé mind a szerint, amint az Úr néki megparancsolta vala.” (1.Mózes 7:5)

Mit tettél volna Noé idejében? Csatlakoztál volna a többséghez? Kínosnak érezted volna, hogy a bárkába menj, miközben mindenki Noén nevetett?

Ábrahám

Néhány száz év telt el a vízözön után és Noé gyermekei megszorodtak. A föld lakosai ismét megromlottak.

Az Úr kiválasztotta Ábrahámot és ezt mondta: „Eredj ki a te földedből, és... nagy nemzetet teszek, és megáldalak téged.” (1.Mózes 12:1.2)

Mit tett Ábrahám? „És kiméne Ábrám, amint az Úr mondotta vala néki.” (1.Mózes 12:4)

Mit tettél volna Noé idejében? Csatlakoztál volna a többséghez? Kínosnak érezted volna, hogy a bárkába menj, miközben mindenki Noén nevetett?

Ábrahám elhagyta atyja házát (barátait), hogy Isten megáldja őt. Saját magát elkülönítette. Visszavonult.

Miért kültönült el tőlük?

Mert Isten kérte, hogy így legyen. Nem elég ennyi?

Továbbá, el lett választva a gonoszságtól, hogy Isten iránt engedelmisséget gyakorolhasson és megfelelően imádhassa Őt.

Vegyük elő a „nagyítót” (A Prófétaság Lelkét) és vizsgáljuk meg ezt a kérdést:

Az Úr „Sém családjából pedig kiválasztotta Ábrahámot, hogy megőrizze törvényét a jövő nemzedékek számára... Atyja családjának tagjai is, akik még őrizték Isten ismeretét, engedtek a környező befolyás csábjának, és Jahve helyett idegen isteneket szolgáltak.” (Pátriárkák és Próféta, 93)

„De az igaz hit nem tűnhetett el a földről.” (Pátriárkák és Próféta, 93)

Hogyan tudja Isten megőrizni a hitet? Ha a hit megtartóját válassza – a kincsek védelmezőjét.

Ábrahám arra lett kiválasztva, hogy legyen az Isten törvényének őrizője, a hit megtartója.

Miért történt elkülönítés? Azért kellett szétválasztani, mert Ábrahám családja is engedett a környező befolyásnak.

„Isten mindig megőrizte egy maradékot az ő szolgálatára. Ádám, Sét, Enók, Metuseláh, Noé, Sém korszakról korszakra töretlenül megőrizte Isten akaratának drága kinyilatkoztatásait. Tharé fia lett e szent megbízás örököse... E hívó a hitetlenek között, akit nem tudott megmontani az eluralkodó hitehagyás, rendíthetetlenül imádkozta az egy igaz Istent.” (Pátriárkák és Próféta, 93)

Titokban tartott dolog volt-e Ábrahám eltávozása, vagy sem?

Mit tettél volna, ha Ábrahám idejében éltél volna, és hallasz Ábrahám tervéről, hogy el-

megy? Maradtál volna a többséggel, vagy csatlakoztál volna Ábrahámmal?

Ábrahám nem volt egyedül. Volt vele egy egész csapat. Lót, az ő unokaöccse, egyedül jött. Ő nem volt megtérve, de tudta, hogy Isten Ábrahámmal van.

„Közel van az Úr minden őt hívóhoz; mindenkinek, aki hűséggel hívja őt.” (Zsoltárok 145:18)

„Isten közölte akaratát Ábrahámmal; világosan megismertette törvénye kívánalmival

és a Krisztus által megvalósuló megváltással.” (Pátriárkák és Próféta, 93)

Figyeld meg, hogy Isten Ábrahámmal közölte akaratát és nem mindenkivel. Isten az Ő egyetlen választotta által közölte akaratát.

„Ábrahámnak előbb el kellett szakadnia ifjúkori társaitól ahhoz, hogy Isten alkalmassá tehesse nagy feladatára, a **szent jövődölések megőrzésére**. A rokonok és barátok befolyása gátolta volna azt a nevelést, amelyet Isten akart szolgájának adni. Most, hogy különleges

kapcsolatba került a mennyel, idegenek között kellett élnie. Jellemének sajátosnak, a világtól eltérőnek kellett lennie.” (Pátriárkák és Próféta, 94)

Miért kell nekünk másnak lennünk? Miért nem lehetünk olyan, mint mindenki más? Ha nem vagyunk sajátosak, különbözök és elkülönültek, akkor nem vagyunk alkalmasak arra, hogy a szent jövődöléseket, a drágaköveket megőrizzük.

Hajlandó vagy-e arra, hogy a hit megtartója legyél a mai időkben?

Meg kell találnunk, hogy kik a hit megtartói és csatlakoznunk kell hozzájuk. **A hit megtartói azok, akik állnak Isten parancsolataiért és a Jézus hitéért (Jézus bizonyosságátelért és a prófétaság lelkéért).** Jelenések 14:12; 12:17; 19:10.

Minden egyházban vannak remek emberek, ez azonban nem ok arra, hogy kielégítsen bennünket az, hogy oda járunk, egyszerűen csak azért, mert így kényelmesebb nekünk. Ott kell legyek ahol az igazságot őrzik és becsülik.

„Válaszszatok magatoknak még ma, akit szolgáljatok... én azonban és az én házam az Úrnak szolgálunk.” (Jósué 24:15)

„Kicsoda köztetek bölcs és okos? Mutassa meg az ő jó életéből az ő cselekedeteit bölcseségnek szelídségével. Ha pedig keserű irigység és czivódás van a ti szívetekben, ne dicsekedjétek és ne hazudjatok az igazság ellen. Ez nem az a bölcsesség, a mely felülről jó, hanem földi, testi és ördögi.” (Jakab 3:13-15)

A világ telve van téves bölcsességgel, amely földi, testi és ördögi. Akik arra vágnak, hogy elkülönüljenek ettől a szennyezett légkörtől, azoknak el kell kezdeni edzeni elméjüket, hogy más módon működjön – hogy a gondolkodásmód magasabb, mennyei legyen.

„Mit olvastok? Hogyan hasz-

náltatok fel időtöket? Vajon a megszentelt jóvendőlesek tanulmányozások, hogy Isten szavát halljátok, amely az igéből szól hozzánk? Vízözönként árasztják el a világot a kételkedés, hitetlenség, hűtlenség és istentagadás magvát vető könyvek. Kisebb-nagyobb mértékben ilyen könyvekből tanultatok leckéteket – s ezek a könyvek 'elvarázsolják', magukkal ragadják a lelket. Kiszorítják Isten bensőnkéből, és elválasztanak jó Pásztorunktól...

Csupán a képzeletszülte olvasmányok hatalmas tömege van a világban, hogy nem létező és ostoba dolgokkal töltse meg a lelket, hogy ez által ellenszenvet ébresszen az igazságról és becsületességről szóló olvasmányok iránt! Így módon az elme alkalmatlanná válik magasztos elmélyülésre, az Írás türelmes, kitarító kutatására. A Biblia az a könyv, mely elvezérel Isten paradijsomába.

Sokat írtak a földi kincsek elnyerésének módjairól, mintha ezen világ gazdagsága útlevelet szerezne nekünk a mennyországba! Hány kötetet írtak össze olyan emberek merész és önhitt cselekedeteiről, akiknek élete egy szikrányi fényt sem vet a jobb országba vezető útra!" – Üzenet az Ifjúságnak, 197. 198.

Habár az előbbi idézet a könyvekre vonatkozik, azonban nyilvánvaló, hogy ma már használható a figyelmeztetés a videók, DVD-k és weboldalak legtöbbjére.

Isten választott népe

A történelem önmagát ismétli. Luther Márton elkülönítette magát a terjedelmes államvallástól és hasonlóképpen tett minden nagy reformátor. Igazából, sokukat megölték, míg másokat kirekesztettek. A hitehagyott egyháztól való elkülönülésre azért volt szükség, hogy Isten népe engedelmességet tanúsit-hasson iránta.

„Mert sokan vannak a hivatalosok, de kevesen a választottak.” (Máté 22:14)

Kik Isten választott népe? Akik engedelmeskednek Isten szavának. Nem tudsz engedelmeskedni addig míg nem hallgatsz és figyeled szavát, hogy mit próbál számodra elmondani. Hogy követhesd a tanításokat, ahhoz előbb meg kell őket hallanod, hogy mik is azok. Viszont nem tudod ezeket meghallani, míg minden felesleges „hang” felé oda lépsz, melyek mindenhol hallhatók. Amint függetlenítted magadat ezektől, azonnal meghallod Isten hangját. Az Ő ígérete: „Mostan azért ha figyelmesen hallgattok szavamra és megtartjátok az én szövetségemet, úgy ti lesztek nékem valamennyi nép közt az enyéim; mert enyim az egész föld. És lesztek ti nékem papok birodalma és szent nép.” (2.Mózes 19:5-6)

A Szentírásban az egyház, úgy van nevezve, mint nép, királyság, nemzet. Más idézetekben „gyü-

lekezet”-nek van nevezve, mint „Izráel gyülekezete” (2.Mózes 12:3.6.19.47). Az „egyház” szó csak az Újtestamentumba lett felhasználva.

A megszervezett egyház

Némelyek úgy gondolják, hogy Isten nem egy konkrét szervezetet vezet, hanem inkább egyes keresztényeket. Igaz ez? Isten a rendnek istene, nem pedig a rendtelenségnek. Krisztus az Ő földi szolgálata idején nem szórta szét a tanítványokat – összegyűjtötte őket.

A Szentírásban egyértelműen láthatjuk, hogy Isten az Ő egyházával kapcsolatosan nagyon aprólékos. Például, Krisztus részletes tanítást adott a gyülekezetnek, hogy miként bánjon a bűnnel (Máté 18:17).

Bizonyos dolgokat el kell végezni a gyülekezetben. Hogyan tudjuk ezt megtenni, ha a gyülekezet szétszórta tagokból áll?

Alapul véve az idézetet tudhatjuk, hogy Krisztusnak van saját egyháza. Az egyház szervezett és összegyűjtött kell legyen.

Az egyháznak van kötelessége, mint például tisztán tartani azt.

Az egyháznak meg kell fednie a bűnt és a bűnöst.

A tanítványok, Krisztus tanításait követvén, ahogy az evangélium üzenetét hirdették (Máté 28:19.20), a hívőket gyülekezetbe vitték be (Apostolok Cselekedetei 2:47). Nem volt elegendő csupán tanítani és megkeresztelni őket, hanem

a hívóknak jóvá kellett hagyniuk azok hitét, majd pedig fel kellett venni őket a gyülekezetbe. Olvasd el Apostolok Cselekedetei 2:37-47. Ezen idézet egyértelmű sorrendet mutat be arról, ahogyan az apostolok egy-egy hívót felvettek a gyülekezetbe. A következők szerint:

Bűntudatra ébredés, megbánás — A hívók „szívökben megkeseredének” és megbánást tanúsítanak a régi bűnös életük iránt.

Tanítás, tanulás — Az Igeről való tanítás a kereszttség előtt történik (Máté 28:19.-nek megfelelően)

Hit — Elfogadása, gyakorlása és kiélése a hitnek. Aki hisz megkeresztelkedik. „Aki azért örömet vedék az ő beszédét, megkeresztelkedének.” (Apostolok Cselekedetei 2:41)

Kereszttség — A tanítványokat Krisztus oktatta ki, hogy miként tanítsák és kereszteljék az új hívőket. Csak akkor keresztelték meg őket, miután tanítva lettek és bizonyosságot tettek hitükről, és hogy elfogadják és élik a hit életét.

A Lélek ajándéka — Isten adta a hívóknak a Szent Lélek ajándékát (2.Péter 1:5-8) a kereszttség után.

Felvétel a gyülekezetbe — Az újonnan megtértek egyesültek a gyülekezettel (felvették őket). Nem független keresztények lettek. A gyülekezetbe tartoztak.

Az apostoli tantételek folytatása — Ez annyit jelent, mint: a hit folyamatos megtartása, az igazság is-

meretében való folyamatos növekedés, és a hit másokkal való megosztása.

Testvériség — Folyamatos kapcsolat a felelősséggel megbízottakkal és Krisztus testének minden tagjával. Az új keresztények gyülekezeti szolgálatokban és gyülekezeti tevékenységekben, programokban való részvételét jelenti. A gyülekezet nagyon nem tölti be ezt az elrendelést.

Kenyer megtörés — Az előírásoknak megfelelően gyülekezeti tagságban állók úrvacsorában való részesedése. Egyértelműen látható, hogy akik nem keresztelkedtek meg, akik nem lettek felvéve a gyülekezetbe, akik nincs kapcsolata a közösséggel, azok nem részesülhetnek a kenyér megtörésében. Az úrvacsorában való részvétel, a korábban említett lépések megtétele nélkül az evangéliumi rendelkezések mellőzését jelenti.

Isten dicsőítése — Az Ige tanulmányozása és az ima által egyéni, vallásos élete volt folyamatosan a hívóknak. Nem szégyelltek hitüket. Folyamatosan dicsőítették Istent. Amikor Istent dicsőítet, akkor hitedet hirdeted.

A hívőket először Antiókiában nevezték keresztényeknek. „És lón, hogy ők [Barnabás és Pál] egy egész esztendeig forgolódtak a gyülekezetben, és tanítottak nagy sokaságot; és a tanítványokat először Antiókiában nevezték keresztényeknek.” (Apostolok Cselekedetei 11:26)

A hívők Isten gyülekezetében gyültek össze nem pedig másik gyülekezetben.

Isten egyháza a hívők megkülönböztethető tömege

(1.Korinthus 10:32). Pál apostol egyértelmű különbséget tett a zsidók, a görögök és a keresztény gyülekezet között. Az egyház Krisztus teste. (Kolossé 1:18)

A gyülekezet az „igazság” oszlopa és erőssége” (1.Timótheus 3:15). Ez az idézet bemutatja, hogy Isten egyháza az igazság alapzata és oszlopa. Egy épület nem tud megállni szilárd alap és alátámasztások nélkül. Itt egy elsőfokú egyenlet: **Isten igaz egyháza = igazság alapja + igazság oszlopa.** Ha az egyenletet megváltoztatjuk egyik oldalán, akkor a másik oldallal való egyenlőség már nem igaz. Ha egy egyház megrontja (megváltoztat, figyelmen kívül hagy, kitöröl, másikkal helyettesít) az igazság „alapzatát” vagy az „oszlopát”, akkor az már nem lehet az igaz egyház. Ugyanakkor, arról is beszámol ez az idézet, hogy ha szeretnénk megismerni az igazságot, akkor azt az igaz egyházban találjuk meg.

Mi különbözti meg Krisztus igaz híveit? Tökéletes engedelmességet tanúsítanak az Úr iránt, „hogy majd Önmaga elébe állítsa dicsőségben az egyházat, úgy hogy azon ne legyen szepelő, vagy sömörögzés, vagy valami afféle; hanem hogy legyen szent és feddhetetlen.” (Efézus 5:27)

Akkor miért nem mondod szívedben ezt: „Még ma azt választom, hogy a hit megtartója leszek. Azt választom, hogy együtt leszek a hit többi megtartójával. Azt választom, hogy Isten választottaival leszek. Hozzájárulok, hogy Isten megbízhatóvá alakítson arra, hogy vigyázhassak az igazságának gyöngyszemeire és olyan jellemet fejleszthessek, amely helyesen szemlélteti az örökkévaló drágaköveket, amelyeket szentül meg kell őrizni a megromlott világban.”

Isten gyógyszere

a bűnre

Írta: Gerson Robles

azt mondta, hogy egyedül szeretne ott dolgozni.” Majd oda-súgta Johnny-nak: „Emlékezz a kacsára!” Tehát Sally elment a parkba és Johnny ottmaradt segíteni. Miután néhány napig véggezte mindkettőjük munkáját, nem tudta tovább visszafogni magát. Odalépett mamácskához és elmondta szörnyű tettet a kacsával. Mamácska letérdelt mellé, átölelte és így szólt: „Édesem, mindent tudok. Ott álltam az ablaknál és mindent láttam. De nagyon szeretlek, és megbocsátottam. Azon csodálkozom, hogy milyen sokáig tudtál vétked rabszolgája lenni.”

A bűn és az irgalom, különös dolgok megtételére indít bennünket. Bárhogy is van, mielőtt tovább haladnánk előbb nézzük meg valójában mit is jelent bűnösnek lenni.

Mi a büntudat?

A büntudat egy figyelmeztető jelzés. Arra hívja fel figyelmünket, hogy tettünk valami helytelen vagy elhanyagoltunk valamit, amit meg kellett volna tennünk. A jóról és rosszról alkotott fogalmunkat leginkább a gyermekeink határozzák meg, de egész életünk folyamán fejlődik. Ezen erkölcsi ítéloképesség alakítja lelkiismeretünket. A lelkiismeret ellen elkövetett cselekmény hatására alakul ki a bűnösség érzete.

Az igaz, hogy nem minden törvényszerinti bűnös érez lelkiismeret furdalást az ő bűnéért. Viszont egyetlen földi hatalom sem az érzelmek alapján állapítja meg a bűnösséget, hanem az érvényes törvények mentén.

Ugyanez a törvényszerűség látható Isten irányításában is. Pál így írt: „A bűnt nem ismertem, hanem csak a törvény által; mert a kívánságról sem tudtam volna, ha a törvény nem mondaná: Ne kívánjad.” (Róma 7:7)

Pál ezt is írta:

Nemrég olvastam egy történetet egy kisfiúról, akit Johnny-nak hívtak. Egyszer nővérével meglátogatták nagyszüleit tanyájukon. Kapott egy csúzlít, hogy játszon vele a farönköknél, azonban soha nem tudta eltalálni a célt. Csalódottan és mérgesen indult vissza az ebédhez.

Ahogy visszafelé tartott, meglátta mamája kedvenc kacsáját. Majd akaratlanul is, eldobta a kacsá felé a csúzliját, aminek a sarka fejen találta azt és elpusztult. Johnny megdöbönt, megrémült és elszomorodott! Ijedtében elrejtette a kacsát a farönkök közé. Látta, hogy senki sem figyelte őt kivéve a nővérét. Sally mindent látott, de nem szólt semmit.

A következő napon, amikor nagymama kérelve fordult Sally-hez, hogy mosogasson el reggeli után, ő így válaszolt: „Mamácska, Johnny azt mondta, hogy ő szeretne segíteni a konyhában.” Majd odasúgta Johnny-nak: „Emlékezz a kacsára!” Tehát Johnny elmosogatott. Később a nagypapa mondta a gyerekeknek, hogy elmehetnek játszani a parkba, ha akarnak, de mamácska így szólt: „Sajnos segíteniük kell a vacsoránál.” Sally mosolyogva mondta: „Az egyszerű, mert Johnny

„Tudjuk pedig, hogy amit a törvény mond, azoknak mondia, akik a törvény alatt vannak; hogy minden száj bedugassék, és az egész világ Isten ítélete alá essék.” (Róma 3:19)

Egy dolog biztos – mindannyian szenvedünk a bűntől és mindannyian ismerjük a bűn kellemetlen érzését. De hogyan tudsz megszabadulni tőle. A bűnnel kapcsolatban a Biblia kétféle lehetőségéről beszél, és azok végső következményeiről. Isten gyógymódja a bűnre az úgynevezett „Isten szerint való szomorúság”, míg a másik a „világ szerint való szomorúság”.

„Mert az Isten szerint való szomorúság üdvösségre való megbánhatatlan megtérést szerez; a világ szerint való szomorúság pedig halált szerez.” (2. Korinthus 7:10)

A világ szerint való szomorúság

A vétkeesség és a hozzá kapcsolódó nagyon fájdalmas érzet itt „világ szerint való szomorúság”-nak van nevezve. A Biblia azt mondja, hogy ez halálhoz vezet. Több mint 100 évvel ezelőtt Ellen White írta: „Számos betegség depresszió következménye. Bánat, aggodás, elégedetlenség, bűntudat, bűnös állapot, gyanakvás – mind örli az életerőt, és kaput nyit az összeomlásnak és a halálnak.” (A Nagy Orvos Lányomán, 167)

A mai tudomány magával ragadta az a meghökkentő meglátás, hogy a léleknek a testre nagy hatása van. Számos tanulmány látott napvilágot orvosi lapokban arról, hogy a betegségekkel kapcsolatban vannak a lelki problémák. Viszont mit kezd a bűnösség érzetével az emberi lény?

A vétkeesség kellemetlen érzése miatt, sokan megpróbálják figyelmen kívül hagyni a „lelkiismeret furdalást” azáltal, hogy különböző módszerekkel megpróbálják elhallgattatni a bűntudatot. Az első három ilyen eset Mózes első könyvében található és bemutatja, hogy Ádám és Éva mit tett amikor vétkezett.

Ön-kiigazítás

„És látá az asszony, hogy jó az a fa eledelre s hogy kedves a szemnek, és kívánatos az a fa a bölcseségért: szakaszta azért annak gyümölcséből, és evék, és ada vele levő férjének is, és az is evék. És megnyilatkozáknak mindkettőjöknek szeméisészre-vevék, hogy mezítelenek; figefa levelet aggatának azért össze, és körülkötöket csinálának magoknak.” (1.Mózes 3:6-7)

Amikor vétkezünk elveszítünk valamit. Ádám és Éva itt az ártatlanságukat veszítették el. Tiszta fehér fénytől sugárzó öltözetük – amely ártatlanságukat szimbolizálta – szintén eltűnt. Ott álltak szégyenkezve egymás meztelen jelenlétében; szégyenkezve és meztelenül Isten előtt! A Bibliában a meztelenség és a szégyen összekapcsolódik (lásd Jelenések 3:18). Lelkiismeret furdalásuk miatt, ön-kiigazítással próbálták pótolni amit elvesztettek. Kétségbeesve fűtek össze fügefaleveleket öltözék gyanánt, de bármit is tettek, a megsértett lelkiismeret égető fájdalmát semmivel nem tudták megszüntetni.

Ma is sokan próbálják pótolni saját lelki mezítelenségüket hasonló módon, mint ahogyan Ádám és Éva tette. A szégyenérzet arra indítja őket, hogy tegyenek néhány alkalomszor „bűnbeismerő-gyülekezetbejárást”, vagy esetleg néhány „bűnbeismerő-missziómunkát”. Míg mások „bűnbeismerő-Biblia-tanulmányozással” vagy „bűnbeismerő-imával” próbálják ellensúlyozni bűneiket. Azonban összes erőfeszítésük sem fogja pótolni azt, amit elveszítettek.

A valóság eltitkolása

Ádám és Éva gyorsan rájöttek, hogy fügefá öltözetük nem elegendő. „És meghallák az Úr Isten szavát, aki hűvös alkonyatkor a kertben jár vala; és elrejtőzék az ember és az ő felesége az Úr Isten elől a kert fái között.” (1.Mózes 3:8)

A valóság eltitkolása ideiglenesen mentesíthet, de a valóság nem fog eltűnni. Ádám

és Éva azért bújtak el Isten elől, mert féltek és szégyelltek magukat. „Szólítá ugyanis az Úr Isten az embert és monda néki: Hol vagy? És monda: Szavadat hallám a kertben, és megfélemlém, mivelhogy mezítelen vagyok, és elrejtézém.” (1.Mózes 3:9-10)

Idősek és fiatalok, ma is megpróbálnak elrejtőzni bűnösségük vagy szégyenük valóságától azáltal, hogy távol maradnak másoktól. A feddéstől vagy a nyilvánosságra hozataltól való félelem arra indíthatja az embert, hogy elzárkózzon, talán éppen saját otthonába.

A másik módszer, hogy elkerüljük a valóságot, ha eltompítjuk az elmét. Mivel a lelkiismeret-furdalás az elmében jön létre, ezért sokan megpróbálják elnyomni a bűntudat harsogó hangját. Sokan a drogokhoz és az alkoholhoz fordulnak megoldásként. Míg mások a nemiség és erkölcsatlenség felé veszik az irányt. Egyértelműen látható, hogy ezek csak rontják a helyzetet. Hogyan kerülnek a keresztények a valóság eltitkolásának veszélyébe?

Keresztényi körökben mi enyhébb dolgokat használunk hasonló következmények az – elme eltompításának – eléréséhez. A filmek eredményezhetnek ilyet, még akkor is, ha csak addig tart ez ameddig a film megy. Más dolgok – evés, alvás, zene hallgatás – túlzásba vitelével.

ismertem egyszer egy hölgyet, ahol dolgoztam, aki egész nap zenét hallgatott. Szó szerint. Reggel arra ébredt, hogy rádiója ébresztője megszólalt. Mihelyt felkelt bekapcsolta a rádiót és készült a munkába. Majd beugrott autójába és munkába menet kedvenc rádióállomását hallgatta. Míg dolgozott füleiben fülhallgatóval hallgatta kedvenc zenéit. Munka után hazafelé és otthon ugyanez ment, míg el nem aludt a rádiót hallgatva. Minden nap így telt el – ő a saját irreális zenevilágában élt.

erkölcsi meggyőződésünkön alapuló döntéseinket.

A bűn szentesítése

Hallottad már mikor így szólt valaki: „Vétkeztem, de Isten megbocsátja”, vagy „Mivel keresztény vagyok, amit teszek az szent”, vagy „Isten ismer engem”. Mindezek arra jók, hogy a bűnt megpróbálják szentesíteni, vagy hogy Isten nevét emelve szentnek jelenítsék meg a bűnt. Ezek az önbecsapásnak különböző formái és a bűnösséget tüntetik fel enyhébbnek számunkra.

Hasonlítgatás

Másokhoz hasonlítani magunkat egy téves eljárás és csak arra jó jobbnak lássuk önmagunkat. A következő gondolatok születhetnek meg bennünk: „Én is csak azt teszem, amit mások” vagy „Én sem vagyok rosszabb másnál”. Jézus beszélt a farizeusról, aki ahhoz hasonlította magát, akiről úgy vélte, hogy bűnösebb nála. Önfelmagasztalásában úgy látszott jobb a máséknál. „Isten! hálákat adok néked, hogy nem vagyok olyan, mint egyéb emberek.” (Lukács 18:11) Ebben volt az ő problémája. Magáról alkotott véleménye abból eredt, hogy másokra tekintett nem pedig Krisztushoz hasonlította önmagát.

A bűn lekicsinyítése

A előbbieken említettek mind a bűnt próbálják kisebbíteni. Könnyen azt gondolhatjuk, hogy elkövetett bűnünk mások szemében kicsinynek számít. Viszont meg kell értésük, hogy Isten szemében nincs kicsi bűn, hanem csak fokozatai vannak. A több világosság és ismeret birtokában bűnösebbekké válunk ha vétkezünk ezen világosság ellenében.

A világ szerint való szomorúság csak egyetlen dolgot eredményezhet. Azt, hogy végül minden bűnös örök halált fog szenvedni. Van arra lehetőség hogy ezt elkerüljük? Mi Isten ellenszere a bűnre?

Isten szerint való szomorúság

A Biblia azt mondja, hogy „az Isten szerint való szomorúság üdvösségre való”. Egy rövid pillantást teszünk arra, hogy Isten mit szeretne, miként bánjunk a bűnnel.

Bűnösséged felismerése és elismerése

Miért érezzük magunkat bűnösnek? Van valami amit megtettél illetve nem tettél meg? Esetleg mondtál valamit? Talán valakiről azt feltételeztél, hogy amit mond az nem igaz? Bármilyen is az ok, légy őszinte önmagadhoz! Bűnösséged okát nevezd nevén! A „Jézushoz vezető út” című kicsiny könyvben a következő világos állítás olvasható: „Azok, akik nem alázták meg magukat Isten előtt, büneiket beismerve, még nem teljesítettek a bűnbocsánat legelső feltételét sem.” (Jézushoz Vezető Út, 30)

A következmények vállalása

Ha megkerested és megértetted bűnösséged okát, akkor el kell fogadnod annak következményeit is. Milyen sérelmet okoztál önmagadnak és másoknak? Minden cselekedetnek megvannak a következményei – ez törvényszerű. Ha nem fogadjuk el cselekedeteink következményeit, akkor valójában nem foglalkozunk lelkiünkkel.

A bűn rettetéses voltának felismerése

A Biblia titokzatos dolognak írja le a bűnt (2.Thessalonika 2:7). Ellen White így írt a bűnről: „Ha mentéséget lehetne találni rá, vagy okot létezésére, akkor megszűnne bűn lenni.” (A Nagy Küzdelem, 438) Habár a bűn titokzatos, abban az értelemben, hogy nem lehet okot találni létezésére, mégis tanácsos, hogy megértsük elrejtett természetét. Fontoljátok meg a következő kijelentést: „Mindaddig nem hagyunk fel vétkeinkkel, amíg azok bűnös

Másra hártja a felelősséget

A harmadik dolog, amit Ádám és Éva elkövetett, hogy mentesüljenek a bűnösség alól, hogy a felelősséget egymásra hártították. „És monda az ember: Az asszony, akit mellém adtál vala, ő ada nékem arról a fáról, úgy evém.” (1.Mózes 3:12)

Mivel az egymásra gyakorolt befolyás azok között a legnagyobb, akik szoros kapcsolatban vannak egymással, az egyik gyenge pillanata magával viszi a másikat is. Így a másira gyakorolt befolyásunk miatt bűnösségünk megállapítható. Egyértelműen látható, hogy Isten nem bocsátja meg a bűnt olyan indokkal, hogy a kísértés nagy volt. Nem lehet a bűnre indokot keresni.

Az a kifejezés, hogy „áthártja a felelősséget” utal arra a cselekedetre, hogy a feddést másik személyre teszi. Harry S Truman amerikai elnök asztalán volt egy táblácska a következő felirattal: „Enyém a felelősség”. Jelezve ezzel, hogy felelősséget vállalt az ország érdekében hozott minden döntéséért. Hasonlóképpen, Isten is számon kéri majd rajtunk az

voltát fel nem ismerjük. Életünkben akkor történhet csak a valódi változás, ha teljes szívvel elfordulunk a bűntől.” (Jézushoz Vezető Út, 18)

Hogyan ismerhetjük meg a bűn valódi természetét? Ellen White így írja: „Csakis a kereszt fényében ismerhetjük fel a bűn iszonyatos voltát.” (Jézushoz Vezető Út, 25) Mi mondható el a keresztől amely felfedi a bűn rettenetes voltát?

A keresztnél láthatjuk Isten bűn iránti gyűlöletét, hogy nem kímélte meg egyszülött fiát sem a rettenetes átok fájdalomtól. Azt is láthatjuk, hogy milyen irtógalmasan biztosított számunkra ellenszert a bűnre.

A fájdalmak Férfija

Isten ellenszere a bűnre Jézus. Az által, hogy Önmagára veszi bűneinket és elszenvedi azok büntetését, Krisztus szabaddokká tesz bennünket. Érdemes a legkomolyabb megfontolásra Jézus azon cselekedete, hogy önmagára vette bűneinket.

Ahogy Krisztus tanítványaival a Gecsemáné kertje felé haladt, betöltötte Ésaia 53. részének próféciáit. Olvaszuk el figyelmesen a következő idézeteket!

„Betegségeket ő viselte, és fájdalmaikat hordozá.”

„Az Úr mindnyájunk vétkeit ő reá veté.”

„Megsebesítettett bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért.”

„Bárány, mely mészárszékre vitetik.”

„Életét halálra adta.”

„A bűnösök közé számláltatott.”

Jézus úgy van nevezve, mint „fájdalmak férfja és betegség ismerője” (Ésaia 53:3). Viszont, „Isten szent Fiát nem terhelte saját bűne vagy betegsége. Mások betegségét hordozta; mert mindnyájunk vétke Óráé volt vetve.” (The Signs of the Times, August 14, 1879)

„[Jézus] maga mellé vévén Pétert és Zebedeusnak két fiát, kezdte szomorkod-

ni és gyötörödni. Ekkor mondta nekik: Felette igen szomorú az én lelkem mind halálig! maradjatok itt és vigyázzatok én velem.” (Máté 26:37.38) Krisztus szenvedett bűneink következtében. „Hogy beteljesedjék, a mit Ésaia próféta mondott, így szólván: Ő vette el a mi erőtlenségünket, és ő hordozta a mi betegségeinket.” (Máté 8:17)

Míg a Gecsemáné kertben volt, Jézus „buzgóságosabban imádkozék; és az ő verítéke olyan vala, mint a nagy vércseppek, melyek a földre hullanak.” (Lukács 22:24)

Ritka egészségügyi probléma, hogy valaki vért verejtékezik, amit úgy neveznek, hogy „hematidrosis”. Rendkívüli szellemi megterhelés vagy lelki gyötrelm okozhat ilyet. Mitől lehetett ekkora fájdalom Jézusnak? „Krisztus a szenvedők fejedelme volt. Fájdalmai a bűn gonoszságának a tudatából eredtek, abból az ismeretből, hogy a gonosszal való érintkezés folytán az emberek vakok lettek a bűn borzalmaival szemben.” (Jézus Élete, 660)

Ezt a lelki szenvedést tovább erősítette az a szétválasztás, amit a bűn okozott Jézus és Atyja között. „A bűnnek ez az érzete volt az, amely az Atya haragját Krisztusra, az emberek helyettesére öntötte ki, ami oly keserűvé tette azt a poharat, amit kivott, és összetörte Isten Fiának a szívét.” (Jézus Élete, 661)

Hollywood filmjei mára népszerűvé tették Jézus történetét, a fizikai fájdalmait. Viszont ha elkezdett tanulmányozni Krisztus halálának okait, akkor egy teljesen más kép tárul fel előtted. „Annak az érzete, hogy az Atya megvonta Tőle jelenlétét legnagyobb nyomorúságának ebben az órájában, olyan szomorúsággal és fájdalommal szűrta át a Megváltó szívét, amit senki emberfia nem érthet meg teljesen.” (Jézus Élete, 660. 661) „Nem a dárdadófs, nem a keresztén elszenvedett fájdalom volt az, ami Jézus halálát okozta. Az a kiáltás, amit Jézus 'nagy fennszóval' (Máté 27:50); 'nagy szóval' (Lukács 23:46) bocsátott ki a száján, a vérből és vízből álló patak, amely Jézus oldalából kifolyt, azt mutatta, hogy megtört szíve okozta halálát. Szívét a lelki kinszenvedés törte össze. A világ bűne volt az, ami Krisztust megölte.” (Jézus Élete, 680)

Itt van a mi gyógyszerünk. Isten Fiát adta, hogy levegye rólunk bűneinket. Ha – a keresztre tekintve – elismerjük bűnösségünket, akkor a bűn miatti mély szomorúság tölti el majd lelkünket, és Isten arra fog indítani, hogy undorral forduljunk el attól. Bűnvallomásunk így lesz részletes és pontos, elismerve éppen azokat a dolgokat, amik miatt bűnösök vagyunk.

Krisztus bocsánatot ígért mindazoknak, akik valóban beismerést és megbánást tanúsítanak. Ezen cikk elején a történetben Johnny-t bűnösségre tette rabszolgává. Mit tessel bűnösségeddel te, kedves olvasó?

Adoniram & Ann

Írta: B. Monteiro

3.rész: Befejezés

Adoniram és Ann Judsonról szóló sorozatunk harmadik és egyben utolsó részében Ann életéről lesz szó.

Hihető vagy sem: Szívében egy igazi „bulizós lány” volt

Nancy (Ann) Hasseltine másfél évvel volt fiatalabb mint Adoniram. Édesapja bájos kis kedvence volt Ann, aki vidám és lendületes volt, valamint elég eszes ahhoz, hogy a saját útját járja. Habár templomba járó családból való volt, azonban tinédzser éveit alatt ez az energikus fiatal hölgy mégis megízlelte a társasági életet és a táncot. Nem tudott ellenállni a világi mulatság és szórakozás varázsának. Az ilyen élet veszélyeit Ann szülei nem ismerték fel ekkor még, és így nem tiltották lányukat ezekről a dolgoktól.

Ann 15 éves volt amikor – 5 évvel azelőtt, hogy Adoniram megismerte őt – egy új nevelő, Mr. Abraham Burnham, vette át a középiskola irányítását ahová ő is járt. Kitűnő tanár volt

és nagyon mély benyomást tett a diákokra.

Mr. Burnham tanításai mentén, anélkül, hogy Ann ráeszmélt volna, lassan valami elkezdett megváltozni benne. Egy reggel, amint készülődött, hogy gyülekezetbe menjen, egy szokatlan kijelentésre figyelt fel a „Női Neveltetés Akadályai” című könyvben. Úgy tűnt nagyon megdöbbentette a mondat: „A bujálkodó pedig élvén megholt”. A tinédzser lány ráismert saját vidám és társasági életére. Elkezdett az Úrhoz fohászni, hogy segítsen neki tiszteletteljesebbnek lennie és megkomolyodnia. Elolvasta Bunyan János „A Zarándok Útja” című könyvét és felkavarta a „Keresztény” nevű szereplő győzelme, aki ragaszkodott a keskeny ösvényhez, helytállt próbáiban és végül a mennybe léphetett.

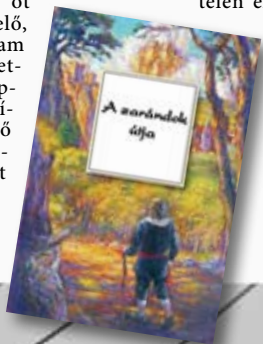
Megtett minden tőle telhetőt, mégis úgy tűnt, hogy Ann képtelen ellenállni barátai ösztönzésének, hogy folytassa a léha társasági életet. Visszatekintve a múltra lelkiismeret furdalása volt, amit elpazarolt ezen hiábavaló események látogatása miatt.

Harc és küzdelem

Ez idő tájt Mr. Burnham kezdeményezésére egy vallási megújulás kezdődött a városban és Ann eljárt ezekre az összejövetelekre. Összszavardott amit szívében a keresztény dilemmával viaskodott a Róma 7:18.19.-ben leírtak szerint. „Mert tudom, hogy nem lakik én bennem, azaz a testemben jó; mert az akarás megvan bennem, de a jó véghezvitelét nem találom. Mert nem a jót cselekeszem, melyet akarok; hanem a gonoszt cselekeszem, melyet nem akarok.” Rendszeresen eljárt az összejövetelekre és a helység legtávolabbi sarkában ült, szégyenkezve elrejtve hulló könnyeit.

A Szent Lélek tette munkáját, és hamarosan ízet vesztette Ann számára az a sekélyes szórakozás, amelyet egykor nagyon kedvelt. Tudta, hogy teljes mértékben egy új szívre és új lelkiületre van szüksége vagy pedig örökre elvész.

Egyszer aztán, amikor Mr. Burnham meglátogatta a Hasseltine családot, hogy elmondja mindannyiuknak, hogy a Szent Lélek milyen törvényszerűségek szerint ítéli meg a szívet, és hogy miért oly

fontos Krisztus kéréslésére hallgatni, Ann sietve hagyta el a szobát. Kiment a kertbe, hogy elfojthatatlan könnyeit kiontsa. Tudatában volt, hogy ő Sátán foglya, mulatni vágyó barátai szeszélyeinek bilincseiben. Azt is megértette, hogy ha most nem válaszol őszinteséggel Krisztus hívására, akkor életét kockáztatja. Minden eddigi hitélete hajótörést szenvedhet, lelkiismerete megkeményedhet és ítélőképessége megvakulhat.

Magány

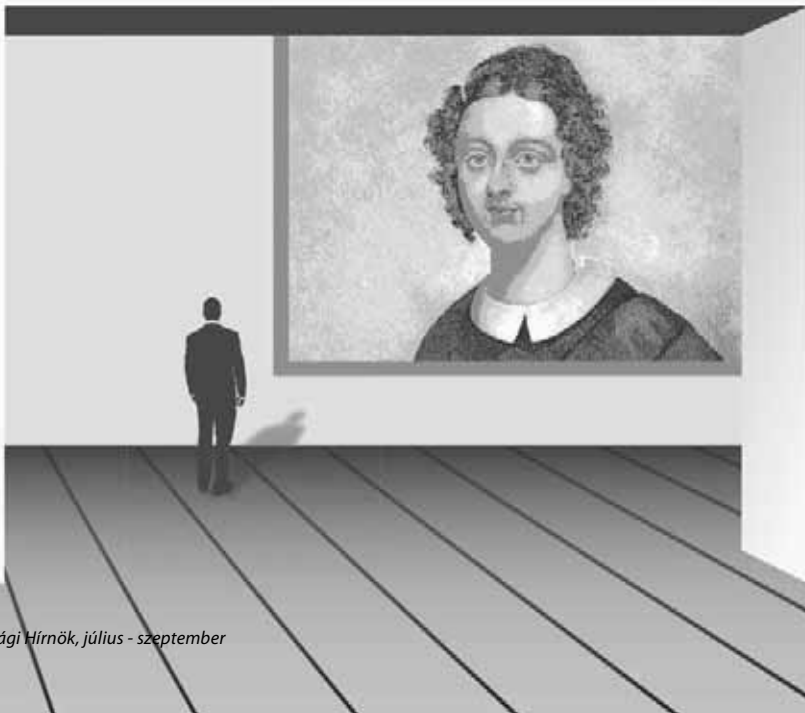
A következő két-három hétre Ann elzárkózott a külvilágtól szobájába, hogy olvasson Isten kegyelméről és könyörögjön azért. Először ellenséges érzelmek törtek fel belőle Isten ellen, szent volta miatt. Ezután mélyen eltűnődött Jézus jellemén és megértette, hogy könyörületes Megváltónk gyűlöli a bűnt, viszont nem gyűlöli a bűnöst. Ő szereti a bűnösöket!

Ann szívét azonnal új hajtóerő töltötte el. Elkezdett arra vágni, hogy elkerülje a bűnt, de nem a pokoltól való félelem miatt, hanem hogy megbántja a szerető és kegyelmes Istent és megszeremítje a Szent Lelket. Egy újabb kényszerérzet kerítette

hatalmába, mégpedig az, hogy kellőképpen méltányolja azt a nyereséget, amit Isten hajlandó számára megadni, hogyha élete céljává teszi a megismertek követését és a lelki megújulást.

Nagyon gyakran előfordul, hogy egyedüllétre van szüksége egy kis időre annak, aki az Úrhoz tér... Ismerjük Pál apostol tapasztalatát a damaszku-szi úton, azonban sokan nem eléggé körültekintőek és röviddel megtérésük után megkeresztelkednek. Pál elment a pusztaságba egy rövid időre, míg „megemésztette” és feldolgozta azt az igazságot, ami most oly nagy hatással kezdett lenni életére. Az apostol kijelenti: „De mikor az Istennek tetszett, ki elválasztott engem az én anyám méhétől fogva és elhívott az ő kegyelme által, hogy kijelentse az ő Fiát én bennem, hogy hirdessem őt a pogányok között: azonnal nem tanácskoztam testtel és vérrrel, sem nem mentem Jeruzsálembe az előttem való apostolokhoz, hanem elmentem Arábiába, és ismét visszatértem Damaskusba. Azután három esztendő mulva fölmentem Jeruzsálembe.” (Galata 1:15-18)

Az egyedüllét szükséges ideje lehet néhány óra, nap, hét vagy éppen né-

hány év is. Azonban nem az idő hossza fontos, hanem hogy a rászánt értékes idő alatt, teljes erővel Istennel folytasson bensőséges társalgást az, akinek szívébe lett ültetve az örökélet erőteljes magja.

Keresztység és elkötelezettség

Ann megtérése nagy hatással volt az egész családra. Bátyja, John, vele együtt keresztelkedett meg és hamarosan követte őket három lánytestvérük is.

Ettől kezdve Ann sokkal eredményesebb és érettebb lett. Iskolát nyitott, hogy másokat tanítson. Majd pedig 21 évesen, érzelmekkel és romantikával telve, a bátor és elhivatott Adoniram Judson misszionárius felesége lett.

Ann jelleme

Milyen volt Ann a missziós területen? Önfeláldozásra való felhívás volt az, ahogyan Istennek szentelte lüktető energiáját ez a fiatalasszony. Évek teltek el anélkül, hogy az érdeklődés halvány jelét láthatta volna a fiatal pár azon pogányok arcán, akik szolgálatára elkötelezték magukat és akikkel együtt éltek.

Zúgolódott-e Ann Isten ellen a gyakori nehézségek miatt? Nem! Még betegségben is megőrizte bájoságát. Amikor súlyos betegségbe esett és nem volt orvos Rangoon-ban

[Burma egykori fővá-

rosa volt], Ann egyedül vitorlázott el Madras-ba, hogy férjének ne kelljen elhagynia szent hivatását csupán azért, hogy őt elkísérje. Visszafelé úton, természetesen nem csak önmagára gondolt. Magával vitt egy hét éves árva kislányt, hogy családot keressen neki.

Hogyan reagált a nehéz próbákra? Türelemmel, kitartással állandó bizalommal Isten iránt.

A kemény és viszontagságos körülmények következtében a Judson házaspár gyönyörű elsőszülött fia meghalt, még mielőtt betölthette volna zsenge életének nyolcadik hónapját. Később pedig aranyos kislányát sem láthatta totyogni – második gyermeke is megelőzte őt az elmúlásban.

Minden bizonnyal segítették őket az angol úttörők, mint például Felix Carey, aki Burmában az evangélium előfutára volt. Ezek a misszionáriusok azonban vagy elhagyták ezen országot vagy állami tisztviselőkké lettek. Adoniram és Ann találkozhattak az első megtértekkel és megalakították az első gyülekezetet.

Ha Ann nem tett volna fáradhatatlan erőfeszítéseket a burmai háború idején, akkor kétségtelenül elvesztette volna férjét. A fiatalasszony bátorsága és célkitűzései, valamint férjének irányítása tartották életben a missziót ezalatt a több mint tíz éves nehéz időszak alatt. A burmaiak ezrei tértek meg Krisztushoz, és Ann önzetlen szolgálata ösztönzésül szolgált számtalan jövőbeni misszionárius számára.

Az ázsiai társadalomban lehetetlen volt az, hogy Adoniram egyedüli szolgálata hatással lehessen a burmai nőkre. Ann mindig férje jobbán volt, mint a nőként aktívan dolgozó társ. Neki is megvolt ugyanaz az elhivatottsága Istentől, mint Adoniramnak. Ugyanolyan lekötelezettje

volt a tanításnak és a személyes munkának mint férje. A sok megtért burmai úgy tekintett rá, mint a lelki értelemben vett szülőanyjukra.

Ann élete az erős női nem nagy példája. Ő nem ellenfele volt férje tekintélyének, sem nem tartozott a generációját jellemző nők tartózkodó finomságához és túlzott sablonosságához. Minden tekintetben nyilvánvaló, életének Krisztusért való buzgalma és tevékeny lelkülete. Ann Judson írásaiból visszatükröződik a hatalmas Istenről, valamint saját érdemtelenéről való rendkívüli tudatossága.

A legkevésbé sem feltételezték, hogy Istennek Burmában van „szüksége” rájuk. Csupán kiváltságnak érezték, hogy Néki szolgálhatnak ameddig Ő jónak látja, míg másokat nem tesz helyükbe. Szerették egymást és szerették testi, lelki gyermekeiket. Azonban mindennél jobban szerették Urukot és Mesterüket Jézus Krisztust, aki nagyon sokat szenvedett érettük – és persze miérettünk is.

Legyen mindenki, akit megérintett ezen hihetetlen, megbocsátó szeretetnek csodálatos volta, tettekre lelkesítve, mint ahogyan a Judson házaspár is volt...

Kedves fiatalok, egyszer vajon megtörténhet-e ez szülővárosotokban vagy a messzi-távolban lévő helyi falucskában külföldön? Miért nem engeditek, hogy Isten világossága és szeretete ragyogjon átalatok? Miért nem veszitek igénybe az Ő segítségét ahhoz, hogy bevilágítsa azt a sarkot ahol vagytok?

Laodicea divatja

Írta: Jonathan Tyler

Úgy gondold, hogy ruházatot szerény? Bárhogyan is van, a Biblia pontosan meghatározza a szerénységet. A bibliai időkben Isten népének öltözéke csak nagyon keveset változott. Az egyszerű emberek alsó- és felsőruházatot viseltek; az előbbi általában puha vászonból készült, az utóbbi erős és tartós anyagból. Az alsóruházat többé-kevésbé olyan volt, mint a „poncsó” [mexikói takarószerű köpeny], amely egyetlen daraból álló ruha, a fej számára lévő lyuk körül hajtasokkal tűzdelve. Évvél szorosan betakarták testüket, majd derekukon egy övvel körbekötötték magukat. Ujjatlan volt és térd alá ért. Erre vették rá a felsőruhát vagy köntöst – mindkét változat egyetlen darabból készült, esetleg összevarrott volt. Majdnem a bokáig ért ez a vállakról szabadon lelógó külső ruházat.

Egy nagyon érdekes vers János evangéliumában, említi a felsőruhát: „Szóla azért a tanítvány, a kit Jézus szeret vala, Péternek: Az Úr van ott! Simon Péter azért, a mikor hallja vala, hogy ott van az Úr, magára vevé az ingét (mert mezítelen vala), és beveté magát a tengerbe (János 21:7). Szó szerinti fordításban – körülövezte a felsőruháját. Mielőtt következtetéseket vonnánk le, még vagy emlétsék meg valamit. Péter nem napozott ekkor. Megszokott dolog volt, hogy levették felsőruhájukat, míg otthonukban, bent a házban dolgoztak, vagy pedig kint a nyílt vízben, a hajón, a közeli barátok között. Péter adott erre példát, valamint Krisztus is az utolsó vacsora alkalmánál. Azonban nyilvános helyen így mutatkozni már szégyenteljesnek számított, mivel úgy tekintették mintha meztelenül lenne.

A bibliai szerénység és a mez-

telenség is idegennek tűnhet a mi fogalmaink szerint. Ez mutatta azt is, ha valaki nagyon szegény volt – nem volt felsőruhája vagy köntöse. Emlékeztek arra a szentírási felhívásra, hogy adjatok enni az éhezőknek és ruházatotok fel a meztelent? Nos, az ilyen embernek volt alsó ruházata, viszont szegényteljes volt számára a házon kívül menni és segítséget kérni. Valószínűleg biztosítékként, fedezetként adta egyetlen ruháját, és valamilyen szerencsétlenség által fizetéképtelenné vált. Ilyenformán, ezek az emberek a szó szoros értelmében, elvesztették ruházatukat.

Hosszú és unalmas eljárás volt a ruhák gyártása. Egy-egy ruhához szükséges megfelelő mennyiségű fonál összesodrása valamint szövése, nagyon sok időt vett igénybe. Hetek-hónapok kellettek a ruha elkészítéséhez, ezért az emberek nagyon vigyáztak rá ha volt nekik egy, sőt még a következő generációnak is átadták.

A magas rangú és gazdag embereket, viseletükről lehetett azonnal felismerni. A farizeusok rangjukat – mint papok – felhasználták arra, hogy öltözéküket gazdagon feldíszítsék. Oly gyönyörűek és fényűzőek voltak ezek a ruhák, hogy már azok önmagukban véve is tiszteletet parancsolóak és bámulatba ejtőek voltak az egyszerű embe-

rek számára.

Tehát, milyen is volt Isten népének öltözéke? Nem tudjuk pontosan, viszont a Dura-Europos-i zsinagóga festményei által lehet némi fogalmunk róla. A festmények – amik az Újszövetség befejezése utáni száz éven belüli időszakban készülhettek – engednek egy kevés következtetést a bibliai idők öltözködési stílusáról.

Alapjában véve a felső- vagy külsőruházat, a vállakról lelógott és lazán körbevette a derekat. Úgy tűnik, mintha egy nagy lepedőbe csavarták volna magukat, azonban egy bizonyos stílus és következetesség szerint. Mind a férfi, mind a nő alakját teljesen eltakarja, és a hossza lábszárközépig ér a férfiaknál, és bokáig a nőknél.

A görögök és rómaiak ruházatkodási stílusa hasonló volt bizonyos tekintetben. Azonban mégis volt néhány különbség. Például a világi nők ruhája uj-

A Dura Europos-i zsinagóga freskói, Sámuel királlyá keni fel Dávidot (felső kép), a gyermek Mózes megmentése Egyiptomban az üldözéstől (alsó kép).

jatlan volt és a mellkasra annyira szorosan volt rácsavarva, hogy a mell formája teljesen látható volt. Isten népe mindig elfedte a felkart viseletében és lazán tartak a mellkast a felsőruházatával. Természetesen a görög kultúrában nagy szerepet játszott a meztelenség mindkét nemből, a férfiaknál és nőknél egyaránt.

A haj hossza is megfigyelhető a festményeken. A férfiaknál a tövig lenyírt hajtól a vállig ériig váltakozik, míg a nőknél a vállakon túl ér, habár a pontos hossza megbújik a fején viselt ruhadarab alatt. Ez meg egyezik egy modernkori író Jézusról szóló személyleírásával, mely szerint „haja fehér volt és hullámosan omlott vállára.” (Bizonyásgyűjtemény, 1. kötet, 59.)

Jobban megérthetjük ezt Pál apostol Korinthus-beliéhez írott első leveléből. „Ha a férfiu nagy haját visel, csúfsága az néki? Az asszonynak pedig, ha nagy haja van, ékesség az néki;

mert a haj fátyol gyanánt adatott néki.” (1 Korinthus 11:14.15.) Ez is azon alapszik, amit ez idáig megállapíthatunk, miszerint a hosszú haj a válltól lejjebb érő haját jelenti, és a rövid illetve vágott haj a vállig nem érő hosszúságot jelenti.

„Hasonlatosképpen az asszonyok tisztességes öltözetben, szemérmertességgel és mértékletességgel ékesítsék magokat; nem hajfonatokkal és arannyal vagy gyöngyökkel, vagy drága öltözékekkel.” (1. Timótheus 2:9.) Itt – az Újtestamentum-

ban – Pál hangsúlyozza a nő szerénységének és a külső díszítések mellőzésének szükségességét. Úgy tűnik, hogy némely új keresztény megtérésében kissé nehézségek voltak ezen szokatlan pont elfogadásában.

Összegezzük bibliai szemzőből a szerénységet. Legelőször is megismertük a nyilvános meztelenség főbb jellemzőit: ujjatlan, könyökig érő illetve rövidebb, és szorosan a testhez simuló. Mindezeket a meztelenség kategóriájába kell sorolni. Mindamellett az otthoni viselése helyénvaló lehet. Továbbá azt találtuk, hogy a szerény nyilvános megjelenés a laza, bő szabású ruházatból áll, amely legalább lábszárközépig érő és a könyököt takaró ujjakkal rendelkezik. Végül azt találtuk, hogy a haj hosszát a vállhoz mérten kell meghatározni, férfiaknak az fölött kell érjen, nőknek pedig azon túl.

Amennyire láthatjuk, Isten népe ezen alapelveket követte, amióta Jahve elkészítette az

első teljes hosszúságú köpenyt Ádám és Éva számára. Csupán napjainkban tért el ezen alapvető vezérvonaltól Isten hitvalló népeinek nagytöbbsége.

Véletlen-e az, hogy Isten Laodicea népét úgy említi, mint meztelenekeket? „Mivel ezt mondod: Gazdag vagyok, és meggazdagodtam és semmire nincs szükségem; és nem tudod, hogy te vagy a nyomorult és a nyavalyás és szegény és vak és meztelen?” (Jelenések 3:17.) Lehetséges-e Isten szemében meztelennek lenni és közben úgy vélekedni, hogy fel vagy öltöztve és semmire sincs szükséged? Az igaz, hogy ezen idézetet leginkább lelki értelemben kell alkalmazni, viszont több mint érdekes, hogy ez az egyedüli gyülekezet amely azt gondolta, hogy fel van öltöztve és Isten mégis meztelennek mondta őket. Lehetséges-e, hogy már annyira megvakultunk volna a bűn és a világ meztelenségének nyíltsága miatt, hogy már nem látunk tisztán?

Lelki szemgyógyítóirra van szükségünk, hogy őszinte és a valóságnak megfelelő választ adhassunk, és úgy láthassuk ezen dolgokat ahogyan Isten látja valójában. Krisztus figyelemzettett bennünket, hogy a laodiceai időben sokan lesznek, akik megelégednek a saját maguk által állított vallási színvonalal, ami nem egyezik meg az Istenével hanem sokkal inkább lefelé irányuló a viláéhoz. Mi pontosan ebben az időszakban élünk, és a Krisztus követőjének vallók száma bőséges, azonban nagyon kevesen vannak, akik lelkileg élők és hajlandók követni Őt minden úton-módon. Ő mondja: „Így mivel lágymelig vagy, sem hideg, sem hűv, kivetlek téged az én számból.” (Jelenések 3:16.) Kivetthetünk-e – mint akik Isten népének vallják magukat – miközben úgy gondoljuk, hogy igazak vagyunk a világ előtt?

Ifjúsági Hírnök

Szerkesztő: Eli Tenorio da Silva

Szerkesztői munkatárs:
Barbara Monteiro

Tervező: Brandon Balbach
Daniel Lee

Az Ifjúsági Hírnök a Hetednap Adventista Reformmozgalom Generál Konferencia Ifjúsági Osztályának negyedéves kiadványa, amely ifjúságunk nevelését szolgálja a világ minden részén.

Web: <http://www.sdarm.org>

e-mail: info@sdarm.org

Az Ifjúsági Hírnök eredeti angol nyelvű változatának nyomtatását és terjesztését a Reformation Herald Kiadói Társulat végzi, 5240 Hollins Road, Roanoke, VA 24019-0240.

A kiadvány eredeti címe:
Youth Messenger

Hetednap Adventista Reformmozgalom Magyarországi Területe, 2146 Mogyoród, Gödöllői út 201.
www.hnarm.hu

A magyar változatot készítette:
Bárdos Boglárka
Bodnár László
Gémesi Zoltán

XXVIII. évfolyam, 3. szám
©2009. július - szeptember
Az illusztrációk:
www.sermonview.com
www.istock.com
www.wikimedia.org

Szerkesztő

Bámulatos Biztosíték

Manapság mindenki a biztonságot keresi. Azt szeretnénk, hogy az élet csalódásai közepette, mindig legyen ott valaki a segítségünkre. A biztonság érzetét várjuk el attól, aki a felettünk, vagy akinek alá vagyunk rendelve bármilyen tekintetben. A Biblia azt mondja, hogy ezt nehéz lesz megtalálni az utolsó napokban, mert „a szeretet sokakban meghidegül.” (Máté 24:12).

A pénzügyi biztonság szintén ingadozóvá válik a mai társadalomban és a kereskedelem is összeomlik. A legtöbb kölcsön és használati jog megszerzése biztosítékokhoz kötött, melyek bizonyos védelmet adnak – a biztosító fedezetet ad baleseti kár vagy elhalálozás, betörés és természeti katasztrófa esetén. Minél többet fizetsz annál nagyobb biztosítást adnak tragédia esetén.

„Biztosítás.” Érdekes szó ez. Miután Ádám és Éva vétkezett védtelenek és meztelenek lettek – nagyon kényes helyzetbe kerültek. Szerető Teremtőjük, az Ő kegyelméből befedte őket, s így nem kellett szégyenkezniük. Ő soha nem hoz szégyenteljes helyzetbe minket. Mindig bátorítja és vigasztalja gyermekeit. Nem rejti el a valóságot – nyílt és őszinte velünk. A legrosszabb hibáink és tévedéseink ellenére sem megalázó, vagy lenéző velünk szemben, hanem felemelő és védelmező. [angolban ugyanazon szóval fejezik ki – biztosít, betakar, elfed]

Bámulatos biztosíték. Bűn elkövetése esetére a szoltáros a következő biztosítékkal bátorít: „Boldog az, akinek hamissága megbocsátatott, vétké elfedeztetett.” (Zsoltárok 32:1)

A bűn növekedésével arányosan egyre kevesebbet törődnek az emberek a szükséges biztonsággal – mind lelki, mind fizikai értelemben. Valamikor a lábukat és karokat ruhával takarták az egészség érdekében és a tisztelettudó magatartás miatt. Ma a társadalom oly mélyre süllyedt már, hogy nem foglalkoznak ily dolgokkal. Közszemlére teszik mellkasukat. A ruha nyak-kivágása egyre mélyebb és mélyebb, nem törődve a szemérmességgel. A kor jellemzője, hogy a ruházattal csak nagyon kis területet akarnak takarni.

A világ utánzása a keresztények számára veszélyes vállalkozás, nem jó befektetés. Helyette inkább az igazi, tartós biztonságot kellene keresnünk Nála, aki valóban megadhatja azt – Ő a hű Barát, „aki ragaszkodóbb a testvérnél.” (Példabeszédek 18:24)

Az Úr szolgálja írta: „Láttam egy takarót, amit Isten kiterített népére, hogy a szomorúság idején megvédje őket. Minden lelket, ki az igazság mellett dönt, és akinek szíve tiszta, betakar a mennyei Atya, a Mindenható oltalmával.” (Tapasztalatok és Látomások, 31.)

Isten ígéreteiben bízza oly biztonságnak örvendhetünk, amit álmodni sem lehet – olyan ez, mint nyitni egy örökélet-biztosítási kötvényt. Tegyük befektetéseket ebbe a bámulatos biztosítékba!

A bűnös védelme

Isten trónja előtt, túl mindeneken,
Tökéletes védelmem van énnekem;
A nagy főpap, a Szeretet néven,
Ki mindig is élt és esedezett értem.

Nevem metszve tenyerébe,
Nevem beírva szívébe;
S tudom, míg Ő a mennyekbe,
Addig el nem mozdíthat semmi se.

Mikor Sátán kísért kétségekre,
És bensőmben buzdít bűnökre,
Ott láthatom Őt, midőn feltekintek,
Ki véget vetett minden vétkeimnek.

A Megváltó meghalt, s csak ezért,
Bűnös lelkem megtisztulásáért;
Hogy Isten, a Bíró elfogadjon,
Őrá tekintettel, bocsánatot adjon.

Mint vérző Bárányt látom Őt!
Mint szeplőtlen igazságomat nézem Őt –
A nagy és változhatatlan VAGYOK, Ő –
Királya dicsőségnek és kegyelemnek, Ő.

Nem halhatok meg együtt Vele,
Váltságom, vérével fizette le;
Életem rejlik Krisztusban a mennyben –
Krisztusban, Megváltómban, Istenemben.

- Ismeretlen szerző

